

Sygn. akt II AKa 432/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Adam Wrzosek (spr.)

Sędziowie SA Marzanna Piekarska - Drązek

SA Rafał Kaniok

Protokolant sekr. sąd. Łukasz Jachowicz

przy udziale Prokuratora Leszka Woźniaka

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2016 r. sprawy:

1. D. W., urodzonego (...) w W., syna J. i W. z domu J.

oskarżonego z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., z art. 270 § 1 k.k. w zw. art. 12 k.k., z art. 276 k.k., z art. 270 § 1 k.k.,

2. R. M., urodzonego (...) w T., syna S. i K. z domu S.

oskarżonego z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s., z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

3. J. C., urodzonego (...) w W., syna J. i H. z domu L.

oskarżonego z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s., z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.,

4. T. D., urodzonego (...) w W., syna H. i M. z domu D.

oskarżonego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

5. M. G., urodzonego (...) we W., syna T. i J. z domu T.

oskarżonego z art. 276 k.k., z art. 272 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawie z dnia 12 maja 2015 roku sygn. akt XVIII K 426/11

I. zmienia wyrok w zaskarżonej części w ten sposób, że:

1. **uchyla tenże wyrok w części dotyczącej oskarżonego M. G. w całości i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu do ponownego rozpoznania,**

2. **uchyla orzeczenia o karach łącznych pozbawienia wolności i grzywny orzeczonych wobec oskarżonych D. W., R. M. i J. C.,**

3. **uchyla tenże wyrok w odniesieniu do czynów przypisanych oskarżonemu D. W. w pkt V, w pkt VI, w pkt VII, w pkt X, oskarżonemu R. M. w pkt XII, oskarżonemu J. C. w pkt XV, w pkt XVI, w pkt XVII, w pkt XIX i postępowanie karne w tej części na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umarza, obciążając wydatkami w tym zakresie Skarb Państwa,**

4. **ustala, iż przedmiotem przestępstwa przypisanego oskarżonemu T. D. w pkt XX jest mienie znacznej wartości i podstawę prawną skazania stanowi art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., a podstawę prawną wymiaru kary art. 294 § 1 k.k.,**

5. **obniża do 4 000 (czterech tysięcy) zł wysokość orzeczonego wobec oskarżonego T. D. w pkt XXV przypadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa;**

II. utrzymuje w mocy wyrok w pozostałej zaskarżonej części;

III. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec D. W. karę łączną 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego D. W. warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat, a na podstawie art. 70 § 2 k.k. oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

V. na podstawie art. 71 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 7 czerwca 2010 r. orzeka wobec oskarżonego D. W. karę 180 (stu osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (stu) zł;

VI. na podstawie art. 85 k.k., art. 39 § 1 i § 2 k.k.s. orzeka wobec R. M. karę łączną 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet:

1. **orzeczonej wobec oskarżonego R. M. kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 26 marca 2009 r. do 8 marca 2010 r.,**

2. **orzeczonej wobec oskarżonego J. C. kary pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 18 maja 2009 r. do 30 marca 2010 r.,**

3. **orzeczonej wobec oskarżonego D. W. kary grzywny zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 2 marca 2009 r. do 31 maja 2009 r., ustalając, że kara ta została wykonana w całości;**

VIII. zasądza od oskarżonych D. W., R. M. i J. C. koszty sądowe w sprawie w odniesieniu do czynów, za które zostali skazani, w częściach na nich przypadających, w tym tytułem opłaty za obie instancje:

- od oskarżonego D. W. kwotę 2 100 (dwóch tysięcy stu) zł,

- od oskarżonego R. M. kwotę 3 300 (trzech tysięcy trzystu) zł,

- od oskarżonego J. C. kwotę 300 (trzystu) zł;

IX. zwalnia oskarżonego T. D. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami w tym zakresie Skarb Państwa;

X. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 720 (siedemset dwudziestu) zł, zawierającą 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego T. D. przed Sądem Apelacyjnym.

Sygn. akt II AKa 432/15

UZASADNIENIE

W sprawie Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. akt XVIII K 426/11 oskarżono:

1. **D. W.** o to, że:

I. w okresie od lipca 2004 roku do końca 2005 roku w W. i w innych miejscowościach na terenie kraju kierował zorganizowaną grupą mającą na celu popełnianie przestępstw w tym uchylanie się od opodatkowania, oszustwa podatkowe, podrabianie w celu użycia za autentyczne faktur VAT oraz innych dokumentów i posługiwanie się tymi dokumentami, ukrywanie dokumentów a także przyjmowanie i pomaganie do przenoszenia własności lub posiadania środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem opisanych wyżej czynów zabronionych,

tj. o czyn z art. 258 § 3 k.k.

II. w okresie od lipca 2004 r. do końca lutego 2005 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru nakłonił J. C. pełniącego funkcję prezesa (...) sp. z o.o. do nieujawniania właściwemu urzędowi skarbowemu podstaw opodatkowania podatkiem od towarów i usług z tytułu prowadzenia działalności handlowej jak również do nieskładania wymaganych deklaracji, w wyniku czego J. C. doprowadził do narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 658711 zł, przy czym czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, dopuścił się go działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw skarbowych,

tj. o czyn z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s.

III. w okresie od grudnia 2004 r. do końca września 2005 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru nakłonił J. C. pełniącego funkcję prezesa (...) sp. z o.o. do nieujawniania właściwemu urzędowi skarbowemu podstaw opodatkowania podatkiem od towarów i usług z tytułu prowadzenia działalności handlowej jak również do nieskładania wymaganych deklaracji, w wyniku czego J. C. doprowadził do narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 1769462 zł, przy czym czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, dopuścił się go działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw skarbowych,

tj. o czyn z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s.

IV. w okresie od lipca 2004 r. do końca czerwca 2005 r., w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru udzielił pomocy R. M. zajmującemu się jako prezes zarządu S (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sprawami gospodarczymi tego podmiotu do spowodowania uszczuplenia

zobowiązań podatkowych tej spółki z tytułu podatku od towarów i usług za ww. okres w łącznej kwocie 910632 złotych w ten sposób, że zajmując się sprawami majątkowymi spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) przyjmował na rachunki bankowe tej spółki środki pieniężne a następnie przekazywał te środki na rachunki spółek (...), przyjmował zakupiony zagranicą towar i przesyłał do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S (...), pozorując w ten sposób, że spółka (...) jest nabywcą tego towaru od spółek (...) oraz dostawcą towaru dla spółki S (...) a także nakłonił J. C., pełniącego funkcję prezesa zarządu spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (...) do udzielenia pomocy R. M. do spowodowania uszczuplenia zobowiązań (...) spółki S (...) we wskazanej wyżej kwocie poprzez podjęcie działań pozorujących, że spółki (...) są nabywcami towaru z zagranicy oraz dostawcami towaru dla spółki (...), podczas gdy w rzeczywistości nabywcą towaru od podmiotów zagranicznych był R. M. reprezentujący spółkę S (...), przy czym czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu dopuścił się go działając w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw, **tj. o czyn z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s.**

V. w okresie od lipca 2004 do końca 2005 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz działając w porozumieniu z innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw za pomocą rachunków bankowych spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) przyjmował a następnie wypłacał w gotówce i przekazywał na rachunki bankowe spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (...) oraz zlecał J. C. przyjmowanie a następnie wypłacanie w gotówce i przekazywanie na rachunki bankowe osób fizycznych i podmiotów gospodarczych środków pieniężnych w łącznej kwocie nie niższej niż 3338805 zł pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na uchylaniu się od opodatkowania, oszustwach podatkowych, podrabianiu w celu użycia za autentyczne faktur VAT oraz innych dokumentów i posługiwaniu się tymi dokumentami, przy czym czynności te uniemożliwiły stwierdzenie miejsca umieszczenia tych środków, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zb. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 26 lipca 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VII. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 30 lipca 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VIII. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 30 lipca 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IX. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 30 sierpnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

X. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 30 sierpnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XI. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 13 września 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XII. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 22 września 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIII. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 28 września 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIV. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 28 września 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XV. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 28 września 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym

w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVI. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 28 września 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVII. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 15 października 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVIII. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 20 października 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIX. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 26 października 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XX. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 29 października 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXI. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 04 listopada 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXII. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 08 listopada 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIII. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 15 listopada 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIV. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 15 listopada 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXV. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 16 listopada 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVI. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 30 listopada 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVII. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 30 listopada 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVIII. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 15 lutego 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się

podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIX. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 15 lutego 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXX. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 15 lutego 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXI. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 21 lutego 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXII. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 02 marca 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXIII. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 03 marca 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXIV. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 03 marca 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXV. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 14 marca 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXVI. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 14 marca 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXVII. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 29 marca 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXVIII. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 15 kwietnia 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXXIX. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 28 kwietnia 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XL. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 05 maja 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLI. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 18 maja 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym

w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLII. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 18 maja 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLIII. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 10 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLIV. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 10 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLV. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 10 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLVI. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 13 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLVII. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 16 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLVIII. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 27 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XLIX. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 27 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym w ten dokumentem, przekazując go do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

L. w dniu 19 października 2005 r. w W. ukrył dokumentację księgową firmy (...) sp. z o.o., którą to dokumentacją nie miał prawa wyłącznie dysponować, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 276 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LI. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w W. posłużył się sfalszowaną przez nieustaloną osobę fakturą VAT nr (...) datowaną na dzień 03 lutego 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż przekazał ten dokument do firmy (...) przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LII. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu posłużył się sfalszowaną przez nieustaloną osobę fakturą VAT nr (...) datowaną na dzień 03 lutego 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż przekazał ten dokument do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LIII. w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu posłużył się sfalszowaną przez nieustaloną osobę fakturą VAT nr (...) datowaną na dzień 03 lutego 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż przekazał ten dokument do firmy (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LIV. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 01 kwietnia 2005 r. i nie później niż w dniu 12 kwietnia 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 01 kwietnia 2005 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LV. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 02 marca 2005 r. i nie później niż w dniu 11 marca 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 02 marca 2005 r. wystawioną

przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LVI. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 03 stycznia 2005 r. i nie później niż w dniu 28 stycznia 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 03 stycznia 2005 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LVII. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 01 grudnia 2004 r. i nie później niż w dniu 28 stycznia 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 01 grudnia 2004 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LVIII. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 01 grudnia 2004 r. i nie później niż w dniu 28 stycznia 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 01 grudnia 2004 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LIX. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 01 października 2004 r. i nie później niż w dniu 06 października 2004 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 01 października 2004 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LX. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 01 października 2004 r. i nie później niż w dniu 06 października 2004 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 01 października 2004 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXI. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 02 lutego 2005 r. i nie później niż w dniu 16 lutego 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 02 lutego 2005 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXII. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 02 lutego 2005 r. i nie później niż w dniu 16 lutego 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 02 lutego 2005 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXIII. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 03 stycznia 2005 r. i nie później niż w dniu 28 stycznia 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 03 stycznia 2005 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXIV. w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 29 października 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. (...)B.” towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXV. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 02 maja 2005 r. i nie później niż w dniu 19 października 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 02 maja 2005 r. wystawioną przez L. W. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „Adnotacje”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXVI. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 05 kwietnia 2005 r. i nie później niż w dniu 19 października 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 05 kwietnia 2005 r. wystawioną przez L. W. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „Adnotacje”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowany grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXVII. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 05 kwietnia 2005 r. i nie później niż w dniu 19 października 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 05 kwietnia 2005 r. wystawioną przez K. W. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „Adnotacje”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXVIII. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 02 maja 2005 r. i nie później niż w dniu 19 października 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 02 maja 2005 r. wystawioną przez K. W. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „Adnotacje”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXIX. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 19 października 2005 r. i nie później niż w dniu 23 listopada 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił listę obecności Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) sp. z o.o. datowaną na dzień 19 października 2005 r. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „Pan M. W. (1) (100 %) udziałów”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

LXX. w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 19 października 2005 r. i nie później niż w dniu 23 listopada 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił protokół z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) sp. z o.o. datowany na dzień 19 października 2005 r. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis przewodniczącego”, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

2. **R. M.** o to, że:

I. w okresie od lipca 2004 roku do końca 2005 roku w W. i w innych miejscowościach na terenie kraju wraz z innymi osobami brał udział w kierowanej przez D. W. zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw w tym uchylanie się od opodatkowania, oszustwa podatkowe, podrabianie w celu użycia za autentyczne faktur VAT oraz innych dokumentów i posługiwanie się tymi dokumentami, ukrywanie dokumentów a także przyjmowanie i pomaganie do przenoszenia własności lub posiadania środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem opisanych wyżej czynów zabronionych,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w okresie od lipca 2004 roku do końca czerwca 2005 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, zajmując się jako prezes zarządu S (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sprawami gospodarczymi tego podmiotu spowodował uszczuplenie zobowiązań podatkowych z tytułu podatku od towarów i usług za ww. okres w łącznej kwocie 910632 złotych w ten sposób, że spowodował podanie nieprawdy w złożonych do (...) Urzędu Skarbowego w W. przy ul. (...) deklaracjach (...) dla podatku od towarów i usług za okres od czerwca 2004 r. do maja 2005 r. poprzez pomniejszenie podatku należnego o podatek naliczony w łącznej kwocie 910632 zł, wynikający z wystawionych przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dla S (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością faktur, które zostały sfalszowane poprzez podrobienie na nich podpisów M. W. (1) oraz które nie dokumentują rzeczywistych transakcji zakupu/sprzedży towarów handlowych dokonanych pomiędzy tymi podmiotami, gdyż dostawcami tego towaru były podmioty zagraniczne a zatem odliczenie podatku naliczonego wynikającego z tych faktur stanowi naruszenie art. 86 ust. 1 i 2 pkt I lit. a ustawy o podatku od towarów i usług oraz § 14 ust. 2 pkt 2 i pkt 4 rozporządzenia z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonywania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, przy czym czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu dopuścił się go działając w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s.

III. w dniu 28 marca 2006 roku w W., zajmując się jako prezes zarządu S (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sprawami gospodarczymi tego podmiotu spowodował uszczuplenie podatku dochodowego od osób prawnych za 2005 rok w łącznej kwocie 258187 złotych w ten sposób, że spowodował podanie nieprawdy w rocznym zeznaniu podatkowym (...) za 2005 rok złożonym do (...) Urzędu Skarbowego w W. przy ul. (...), poprzez zawyżenie kosztów uzyskania przychodów o kwotę 1358877 zł w wyniku zaliczenia do nich wydatków poniesionych na podstawie wystawionych przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dla S (...)

(...) spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością faktur, które zostały sfałszowane poprzez podrobienie na nich podpisów M. W. (1) oraz które nie dokumentują rzeczywistych transakcji zakupu/sprzedaży towarów handlowych dokonanych pomiędzy tymi podmiotami, gdyż dostawcami tego towaru były podmioty zagraniczne a zatem zaliczenie tych wydatków do kosztów uzyskania przychodów stanowi naruszenie przepisów art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 k.k.s.

IV. w okresie od lipca 2004 roku do końca czerwca 2005 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem posłużył się 47 sfałszowanymi poprzez podrobienie podpisu M. W. (1) fakturami VAT wystawionymi przez spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) dla spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S (...) w ten sposób, że spowodował dołączenie tych faktur do dokumentacji księgowej spółki S (...), przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. w okresie od lipca 2004 roku do końca 2005 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz działając w porozumieniu z innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw za pomocą rachunków bankowych spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S (...) przekazał na rachunki bankowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) środki pieniężne w kwocie 910632 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na dokonywaniu oszustw podatkowych, podrabianiu w celu użycia za autentyczne faktur VAT i posługiwaniu się tymi dokumentami oraz przyjmował środki pieniężne w kwocie nie niższej niż 910632 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem ww. czynów zabronionych a także z uchylania się od opodatkowania, przy czym czynności te uniemożliwiły stwierdzenie miejsca umieszczenia tych środków, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

3. **J. C.** o to, że:

I. w okresie od lipca 2004 roku do końca 2005 roku w W. i w innych miejscowościach na terenie kraju wraz z innymi osobami brał udział w kierowanej przez D. W. zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw w tym uchylanie się od opodatkowania, oszustwa podatkowe, podrabianie w celu użycia za autentyczne faktur VAT oraz innych dokumentów i posługiwanie się tymi dokumentami, ukrywanie dokumentów a także przyjmowanie i pomaganie do przenoszenia własności lub posiadania środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem opisanych wyżej czynów zabronionych,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w okresie od lipca 2004 r. do końca lutego 2005 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru pełniąc funkcję prezesa (...) sp. z o.o. nie ujawnił właściwemu urzędowi skarbowemu podstaw opodatkowania podatkiem od towarów i usług z tytułu prowadzenia działalności handlowej jak również nie złożył wymaganych deklaracji, narażając Skarb Państwa na uszczuplenie podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 658711 zł, przy czym czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, dopuścił się go działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw skarbowych,

tj. o czyn z art. art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s.

III. w okresie od grudnia 2004 r. do końca września 2005 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru pełniąc funkcję prezesa (...) sp. z o.o. nie ujawnił właściwemu urzędowi skarbowemu podstaw opodatkowania podatkiem od towarów i usług z tytułu prowadzenia działalności handlowej jak również nie złożył wymaganych deklaracji, narażając Skarb Państwa na uszczuplenie podatku od towarów i usług w łącznej kwocie 1769462 zł, przy czym czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu, dopuścił się go działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw skarbowych,

tj. o czyn z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s.

IV. w okresie od lipca 2004 r. do końca czerwca 2005 r., w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru na zlecenie D. W. udzielił pomocy R. M. zajmującemu się jako prezes zarządu S (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sprawami gospodarczymi tego podmiotu do spowodowania uszczuplenia zobowiązań podatkowych tej spółki z tytułu podatku od towarów i usług za ww. okres w łącznej kwocie 910632 złotych w ten sposób, że pełniąc funkcję prezesa zarządu spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (...) przyjmował na rachunki bankowe tych spółek środki pieniężne a następnie przekazywał te środki na rachunki podmiotów zagranicznych, udostępnił pieczęcie spółek (...), przyjmował z zagranicy i przesyłał do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) zakupiony towar, pozorując w ten sposób, że spółki (...) są nabywcami towaru, podczas gdy w rzeczywistości nabywcą towaru od podmiotów zagranicznych był R. M. reprezentujący spółkę S (...), przy czym czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa sobie stałe źródło dochodu dopuścił się go działając w zorganizowanej grupie, mającej na celu popełnienie przestępstw,

tj. o czyn z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 2 i 5 k.k.s.

V. w okresie od lipca 2004 do końca 2005 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz działając w porozumieniu z innymi osobami w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnienie przestępstw na zlecenie D. W. za pomocą rachunków bankowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (...) przyjmował a następnie wypłacał w gotówce i przekazywał na rachunki bankowe osób fizycznych i podmiotów gospodarczych oraz zlecał T. D. przyjmowanie a następnie wypłacanie w gotówce i przekazywanie na rachunki bankowe osób fizycznych i podmiotów gospodarczych środków pieniężnych w łącznej kwocie nie niższej niż 3338805 zł pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na uchylaniu się od opodatkowania, oszustwach podatkowych, podrabianiu w celu użycia za autentyczne faktur VAT oraz innych dokumentów i posługiwaniu się tymi dokumentami, przy czym czynności te uniemożliwiły stwierdzenie miejsca umieszczenia tych środków, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu,

tj. o czyn z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zb. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. w dniu 17 lutego 2005 r. w W. ukrył dokumentację księgową firmy (...) sp. z o.o., którą to dokumentacją nie miał prawa wyłącznie dysponować, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw,

tj. o czyn z art. 276 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VII. w dniu 22 września 2005 r. w W. ukrył dokumentację księgową firmy (...) sp. z o.o., którą to dokumentacją nie miał prawa wyłącznie dysponować, przy czym przestępstwa tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnienie przestępstw,

tj. o czyn z art. 276 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

4. T. D. o to, że:

I. w okresie od dnia 25 lutego 2005 r. do końca 2005 r. w W. i w innych miejscowościach na terenie kraju wraz z innymi osobami brał udział w kierowanej przez D. W. zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw w tym uchylanie się od opodatkowania, oszustwa podatkowe, podrabianie w celu użycia za autentyczne faktur VAT oraz innych dokumentów i posługiwanie się tymi dokumentami, ukrywanie dokumentów a także przyjmowanie i pomaganie do przenoszenia własności lub posiadania środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem opisanych wyżej czynów zabronionych,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w okresie od dnia 25 lutego 2005 r. do końca 2005 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w porozumieniu z innymi osobami, w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw za pomocą rachunków bankowych sp. z o.o. (...) przyjmował a następnie przekazywał na rachunki bankowe osób fizycznych i podmiotów gospodarczych oraz wypłacał w gotówce środki pieniężne w kwocie około 1576052 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na uchylaniu się od opodatkowania, oszustwach podatkowych, podrabianiu w celu użycia za autentyczne faktur VAT oraz innych dokumentów i posługiwaniu się tymi dokumentami, przy czym czynności te uniemożliwiły stwierdzenie miejsca umieszczenia tych środków, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku,

tj. o czyn z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

5. M. G. o to, że:

I. w nieustalonym bliżej czasie w grudniu 2006 roku w nieustalonym miejscu ukrył dokumentację księgową firmy (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, którą to dokumentacją nie miał prawa wyłącznie dysponować,

tj. o czyn z art. 276 k.k.

II. w okresie od dnia 12 grudnia 2006 roku do dnia 14 grudnia 2006 roku w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu VI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego wyłudził poświadczenie nieprawdy w postaci postanowienia z dnia 14.12.2006 r. o wykreśleniu z Krajowego Rejestru Sądowego Rejestru Przedsiębiorców (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) oraz wykreśleniu M. G. jako pełniącego w tej spółce funkcję prezesa zarządu i wpisaniu A. W. jako posiadającej całość udziałów spółki i pełniącej funkcję prezesa zarządu spółki w ten sposób, iż złożył w ww. Sądzie podpisany przez A. W. w zamian za korzyść majątkową wniosek o zmianę danych podmiotu w rejestrze przedsiębiorców wraz z załącznikami w postaci mających charakter pozorny i podpisanych przez A. W. w zamian za korzyść majątkową umów sprzedaży udziałów spółki z dnia 29 listopada 2009 r. i wprowadził w ten sposób osobę uprawnioną do wydania postanowienia o zmianie danych podmiotu w rejestrze przedsiębiorców w błąd co do faktu nabycia udziałów i objęcia funkcji prezesa zarządu spółki przez A. W.,

tj. o czyn z art. 272 k.k.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 12 maja 2015 r.:

I. oskarżonego D. W., R. M., J. C., T. D. uniewinnił od popełnienia zarzucanych im w pkt. I aktu oskarżenia czynów;

II. oskarżonego R. M. uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu w pkt. IV aktu oskarżenia czynu;

III. oskarżonego M. G. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I aktu oskarżenia;

IV. na mocy art. 17 par. 1 pkt. 6 k.p.k. postępowanie karne wobec oskarżonego J. C. w zakresie pkt. VI aktu oskarżenia umorzył;

V. oskarżonego D. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia czynu, z tym, że ustalił okres działania oskarżonego na czas od sierpnia 2004 r do końca listopada 2004 r oraz ustalił kwotę uszczuplenia podatku od towarów i usług w wysokości 202.950 zł oraz z jego opisu wyeliminował działanie w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym na dzień 30 listopada 2004 r i na podstawie powołanych przepisów skazał go, zaś na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł karę grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych;

VI. oskarżonego D. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. III aktu oskarżenia czynu, z tym, że ustalił okres działania oskarżonego na czas od lutego 2005 r do 31 lipca 2005 r. oraz ustalił kwotę narażenia na uszczuplenie podatku od towarów i usług w wysokości 2031452 oraz z jego opisu wyeliminował działanie w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w brzmieniu ustalonym na dzień 31 lipca 2005 r i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go, zaś na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz orzekł karę grzywny w wymiarze 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych;

VII. oskarżonego D. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. IV aktu oskarżenia czynu, z tym, że ustalił, iż oskarżony udzielił pomocy ustalonej osobie w okresie od lutego 2005 r do końca maja 2005 r., kwotę zobowiązań spółki S (...) ustalił w wysokości 299.000 zł, z jego opisu wyeliminował imię i nazwisko (...) i (...) zastępując określeniem „ustalonej osoby”, oraz wyeliminował działanie w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 maja 2005 r i na podstawie wskazanych przepisów skazał go, zaś na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych;

VIII. oskarżonego D. W. w ramach zarzucanego mu w pkt. V aktu oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w okresie od lipca 2004 do końca 2005 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, za pomocą rachunków bankowych spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) przyjmował a następnie wypłacał w gotówce i przekazywał na rachunki bankowe spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (...), które to środki przyjmowała inna ustalona osoba, a następnie były one wypłacane w gotówce i przekazywane na rachunki bankowe osób fizycznych i podmiotów gospodarczych w łącznej kwocie nie niższej niż 3338805 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na nieujawniania właściwemu urzędowi skarbowemu podstaw opodatkowania podatkiem od towarów i usług z tytułu prowadzenia działalności handlowej jak również do nieskładania wymaganych deklaracji przez spółki (...), oszustwach podatkowych polegających na spowodowania uszczuplenia zobowiązań (...) spółki S (...) poprzez podjęcie działań pozorujących, że spółki (...) są nabywcami towaru z zagranicy oraz dostawcami towaru dla spółki (...), podczas gdy w rzeczywistości nabywcą towaru od podmiotów zagranicznych była spółka S (...), podrabianiu w celu użycia za autentyczne faktur VAT oraz innych dokumentów i posługiwaniu się tymi dokumentami, przy czym czynności te uniemożliwiły stwierdzenie miejsca umieszczenia tych środków, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przypadku, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu tj. popełnienia występku kwalifikowanego z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na tej podstawie skazał go, zaś na mocy art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. oskarżonego D. W. w ramach zarzucanych mu czynów wskazanych w akcie oskarżenia w pkt. od VI do XLIX i od LIV do LXVIII oraz od LI do LIII uznał za winnego tego, że w nieustalonym bliżej czasie, w okresie od lipca 2004 r do 23 listopada 2005 r, w nieustalonym miejscu, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego

zamiaru, podrabiał faktury, a następnie posługiwał się nimi oraz używał podrobionych przez nieustalone osoby faktur w tym:

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 26 lipca 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 30 lipca 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 30 lipca 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 30 sierpnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 30 sierpnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 13 września 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 22 września 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 28 września 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 28 września 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 28 września 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie S plus sp. z o.o. towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 28 września 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 15 października 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 10 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 10 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 13 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 16 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 27 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreśliła podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 27 grudnia 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „M. W. (1) podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury” a następnie posłużył się podrobionym dokumentem, przekazując go do firmy (...),

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 01 kwietnia 2005 r. i nie później niż w dniu 12 kwietnia 2005 r. podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 01 kwietnia 2005 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 02 marca 2005 r. i nie później niż w dniu 11 marca 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 02 marca 2005 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 03 stycznia 2005 r. i nie później niż w dniu 28 stycznia 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 03 stycznia 2005 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 01 grudnia 2004 r. i nie później niż w dniu 28 stycznia 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 01 grudnia 2004 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 01 grudnia 2004 r. i nie później niż w dniu 28 stycznia 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 01 grudnia 2004 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 01 października 2004 r. i nie później niż w dniu 06 października 2004 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 01 października 2004 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 01 października 2004 r. i nie później niż w dniu 06 października 2004 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 01 października 2004 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 02 lutego 2005 r. i nie później niż w dniu 16 lutego 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 02 lutego 2005 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 02 lutego 2005 r. i nie później niż w dniu 16 lutego 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 02 lutego 2005 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 03 stycznia 2005 r. i nie później niż w dniu 28 stycznia 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 03 stycznia 2005 r. wystawioną przez firmę (...) S.A. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis odbiorcy/oświadczenie odbiorcy”,

- w nieustalonym bliżej czasie w 2004 roku w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na 29 października 2004 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. (...)B.” towarów w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „podpis osoby uprawnionej do wystawienia faktury”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 02 maja 2005 r. i nie później niż w dniu 19 października 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 02 maja 2005 r. wystawioną przez L. W. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „Adnotacje”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 05 kwietnia 2005 r. i nie później niż w dniu 19 października 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 05 kwietnia 2005 r. wystawioną przez L. W. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „Adnotacje”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 05 kwietnia 2005 r. i nie później niż w dniu 19 października 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 05 kwietnia 2005 r. wystawioną przez K. W. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „Adnotacje”,

- w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 02 maja 2005 r. i nie później niż w dniu 19 października 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił fakturę VAT nr (...) datowaną na dzień 02 maja 2005 r. wystawioną przez K. W. dla firmy (...) sp. z o.o. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „Adnotacje”

- w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w W. posłużył się sfałszowaną przez nieustaloną osobę fakturą VAT nr (...) datowaną na dzień 03 lutego 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż przekazał ten dokument do firmy (...),

- w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu posłużył się sfałszowaną przez nieustaloną osobę fakturą VAT nr (...) datowaną na dzień 03 lutego 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż przekazał ten dokument do firmy (...),

- w nieustalonym bliżej czasie w 2005 roku w nieustalonym miejscu posłużył się sfałszowaną przez nieustaloną osobę fakturą VAT nr (...) datowaną na dzień 03 lutego 2005 r. a dotyczącą sprzedaży przez firmę (...) sp. z o.o. firmie (...) towarów w ten sposób, iż przekazał ten dokument do firmy (...), tj. popełnienia występku kwalifikowanego z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy art. 270 § 1 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

X. oskarżonego D. W. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. L aktu oskarżenia czynu, z tym, że wyeliminował z jego opisu działanie w ramach zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw tj. popełnienia występku kwalifikowanego z art. 276 k.k. i za to na mocy art. 276 k.k. skazał go i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. oskarżonego D. W. w ramach czynu zarzucanego mu w pkt. LXIX i LXX aktu oskarżenia uznał za winnego tego, że w nieustalonym bliżej czasie jednak nie wcześniej niż w dniu 19 października 2005 r. i nie później niż w dniu 23 listopada 2005 r. w nieustalonym miejscu podrobił listę obecności Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) sp. z o.o. datowaną na dzień 19 października 2005 r. w ten sposób, iż nakreślił podpis M. W. (1) w pozycji „Pan M. W. (1) (100 %) udziałów” oraz w pozycji „podpis przewodniczącego” tj. popełnienia występku kwalifikowanego z art. 270 § 1 k.k. i za to na mocy wskazanego przepisu skazał go i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XII. oskarżonego R. M. w ramach zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w okresie od lutego 2005 roku do końca maja 2005 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru, zajmując się jako prezes zarządu S (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sprawami gospodarczymi tego podmiotu spowodował uszczuplenie zobowiązań podatkowych z tytułu podatku od towarów i usług za ww. okres w łącznej kwocie 299.000 złotych w ten sposób, że spowodował podanie nieprawdy w złożonych do(...) Urzędu Skarbowego w W. przy ul. (...) deklaracjach(...) dla podatku od towarów i usług, poprzez pomniejszenie podatku należnego o podatek naliczony w łącznej kwocie 299.000 zł, wynikający z wystawionych przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dla S (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością faktur, które nie dokumentują rzeczywistych transakcji zakupu/sprzedaży towarów handlowych dokonanych pomiędzy tymi podmiotami, gdyż dostawcami tego towaru były podmioty zagraniczne a zatem odliczenie podatku naliczonego wynikającego z tych faktur stanowi naruszenie art. 86 ust. 1 i 2 pkt 1 lit. a ustawy o podatku od towarów i usług oraz § 14 ust. 2 pkt 2 i pkt 4 rozporządzenia z dnia 27 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonywania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług, przy czym uczynił sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu tj. popełnienia przestępstwa z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9

§ 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 maja 2005 r. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go, zaś na mocy art. 56 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł karę grzywny w wymiarze 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

XIII. oskarżonego R. M. w ramach zarzucanego mu w pkt. III aktu oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w dniu 28 marca 2006 roku w W., zajmując się jako prezes zarządu S (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sprawami gospodarczymi tego podmiotu spowodował uszczuplenie podatku dochodowego od osób prawnych za 2005 rok w łącznej kwocie 258187 złotych w ten sposób, że spowodował podanie nieprawdy w rocznym zeznaniu podatkowym (...) za 2005 rok złożonym do (...) Urzędu Skarbowego w W. przy ul. (...), poprzez zawyżenie kosztów uzyskania przychodów o kwotę 1358877 zł w wyniku zaliczenia do nich wydatków poniesionych na podstawie wystawionych przez (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością dla S (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością faktur, które nie dokumentowały rzeczywistych transakcji zakupu/sprzedaży towarów handlowych dokonanych pomiędzy tymi podmiotami, gdyż dostawcami tego towaru były podmioty zagraniczne a zatem zaliczenie tych wydatków do kosztów uzyskania przychodów stanowi naruszenie przepisów art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu tj. popełnienia występku z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym w dniu 28 marca 2006 r. i na podstawie wskazanych przepisów skazał go, zaś na mocy art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt. 2 k.k.s. w zw.

z art. 38 § 1 pkt. 3 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł grzywnę w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

XIV. oskarżonego R. M. w ramach zarzucanego mu w pkt. V aktu oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w okresie od lutego 2005 roku do końca maja 2005 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz działając w porozumieniu z innymi osobami, za pomocą rachunków bankowych spółki z ograniczoną odpowiedzialnością S (...) przekazał na rachunki bankowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...) środki pieniężne w kwocie 299.000 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na nieujawnianiu właściwemu urzędowi skarbowemu podstaw opodatkowania podatkiem od towarów i usług z tytułu prowadzenia działalności handlowej jak również do nieskładania wymaganych deklaracji przez spółki (...), oszustwach podatkowych polegających na spowodowaniu uszczuplenia zobowiązań (...) spółki S (...) poprzez podjęcie działań pozorujących, że spółki (...) są nabywcami towaru z zagranicy oraz dostawcami towaru dla spółki (...), podczas gdy w rzeczywistości nabywcą towaru od podmiotów zagranicznych była spółka S (...) oraz przyjmował środki pieniężne w kwocie nie niższej niż 299.000 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem ww. czynów zabronionych, przy czym czynności te uniemożliwiły stwierdzenie miejsca umieszczenia tych środków, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu tj. popełnienia czynu z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i na podstawie wskazanych przepisów skazał go, zaś na podstawie art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XV. oskarżonego J. C. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia czynu, z tym, że ustalił okres działania oskarżonego na czas od sierpnia 2004 r do listopada 2004 r, ustalił kwotę uszczuplenia podatku od towarów i usług w wysokości 202950 zł z jego opisu wyeliminował działanie w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 listopada 2004 r i na podstawie wskazanych przepisów skazał go, zaś na mocy art. 54 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz wymierzył mu grzywnę w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

XVI. oskarżonego J. C. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. III aktu oskarżenia czynu, z tym, że ustalił okres jego działania na czas od lutego 2005 r do lipca 2005 r, kwotę narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku od towarów i usług ustalił w wysokości 2031452 zł, z jego opisu wyeliminował działanie w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 lipca 2005 r i na podstawie wskazanych przepisów skazał go, zaś na mocy art. 54 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz wymierzył mu grzywnę w wymiarze 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

XVII. oskarżonego J. C. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. IV aktu oskarżenia czynu z tym, że ustalił, iż oskarżony udzielił pomocy w okresie od lutego 2005 r do maja 2005 r, ustalił, iż kwota uszczuplenia zobowiązań podatkowych z tytułu podatków od towarów i usług wynosi 299.000 zł i z jego opisu wyeliminował zwrot „na zlecenie D. W.” i zastąpił go zwrotem „wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą” oraz wyeliminował z jego opisu działanie w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w brzmieniu ustalonym na dzień 31 maja 2005 r i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go, zaś na mocy art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. wymierzył mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł karę grzywny w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych;

XVIII. oskarżonego J. C. w ramach zarzucanego mu w pkt. V aktu oskarżenia czynu, uznał za winnego tego, że w okresie od lipca 2004 do końca 2005 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru

oraz działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, za pomocą rachunków bankowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (...), przyjmował a następnie wypłacał w gotówce i przekazywał na rachunki bankowe osób fizycznych i podmiotów gospodarczych w łącznej kwocie nie niższej niż 3338805 zł pochodzące z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na nieujawnianiu właściwemu urzędowi skarbowemu podstaw opodatkowania podatkiem od towarów i usług z tytułu prowadzenia działalności handlowej jak również do nieskładania wymaganych deklaracji przez spółki (...), oszustwach podatkowych polegających na spowodowania uszczuplenia zobowiązań (...) spółki S (...) poprzez podjęcie działań pozorujących, że spółki (...) są nabywcami towaru z zagranicy oraz dostawcami towaru dla spółki (...), podczas gdy w rzeczywistości nabywcą towaru od podmiotów zagranicznych była spółka S (...), podrabianiu w celu użycia za autentyczne faktur VAT oraz innych dokumentów i posługiwaniu się tymi dokumentami, przy czym czynności te uniemożliwiły stwierdzenie miejsca umieszczenia tych środków, ich wykrycie, zajęcie i orzeczenie przepadku, przy czym z popełnienia tego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu tj. popełnienia występku kwalifikowanego z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i na tej podstawie skazał go, zaś na mocy art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

XIX. oskarżonego J. C. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. VII aktu oskarżenia czynu i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 276 k.k. i na mocy wskazanego przepisu skazał go i wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XX. oskarżonego T. D. w ramach zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia czynu uznał za winnego tego, że w okresie od dnia 25 lutego 2005 r. do końca 2005 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, za pomocą rachunków bankowych sp. z o.o. (...) przyjmował a następnie przekazywał na rachunki bankowe osób fizycznych i podmiotów gospodarczych oraz wypłacał w gotówce środki pieniężne pochodzące z czynu zabronionego w kwocie około 1576052 zł pomagając w ich ukryciu tj. popełnienia występku kwalifikowanego z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na mocy wskazanych przepisów skazał go, zaś na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzekł wobec niego grzywnę w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

XXI. oskarżonego M. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia czynu i czyn ten zakwalifikował jako występki z art. 272 k.k. i za to na mocy wskazanego przepisu skazał go i wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXII. na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonych jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył: oskarżonemu D. W. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 400 (czteryście) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych, oskarżonemu R. M. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych, oskarżonemu J. C. karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 220 (dwieście dwadzieścia) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

XXIII. na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. G. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

XXIV. na mocy art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. G. grzywnę w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

XXV. na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego T. D. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 6000 (sześć) tysięcy złotych;

XXVI. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych łącznych kar pozbawienia wolności zaliczył okres stosowania wobec nich tymczasowego aresztowania: oskarżonemu D. W. od dnia 02 marca 2009 r. do dnia 01 czerwca 2009 r., R. M. od dnia 26 marca 2009 r. do dnia 08 marca 2010 r., J. C. od dnia 18 maja 2009 r. do dnia 30 marca 2010 r.;

XXVII. na mocy art. 44 § 2 k.k. orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych wskazanych w Wykazie dowodów rzeczowych Drz. Nr (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...);

XXVIII. na mocy art. 29 ust. 1 Ustawy Prawo o adwokaturze zasądził ze Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 2880 złotych plus VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu T. D. z urzędu;

XXIX. na mocy art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego D. W., R. M., J. C. oraz M. G. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w częściach na nich przypadających oraz obciążył ich obowiązkiem uiszczenia opłaty, na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego T. D. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, a w tym zwolnił go od obowiązku uiszczenia opłaty, w części uniewinniającej oskarżonych na mocy art. 632 pkt. 2 k.p.k. koszty procesu przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych D. W., R. M., J. C., T. D. i M. G. oraz prokurator.

W związku z tym, że wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego nie został złożony przez obrońcę bądź osobiście przez oskarżonego D. W. niniejsze uzasadnienie nie odnosi się do apelacji złożonej przez obrońcę tegoż oskarżonego.

Obrońca oskarżanego R. M. zaskarżył wyrok w zakresie czynów z pkt XII, XIII i XIV w całości, zarzucając: obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w odniesieniu do czynów opisanych w punktach XII i XIII skarżonego orzeczenia, poprzez wydanie wyroku w stosunku do R. M., pomimo istnienia ujemnej przesłanki procesowej o charakterze formalnoprawnym w postaci przedawnienia ich karalności,

a nadto:

1. obrazę przepisów postępowania, mogących mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k., polegającą na dowolnej, a nie swobodnej ocenie materiału dowodowego z naruszeniem zasad logicznego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez bezzasadne uznanie, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy wskazuje na działanie R. M. wspólnie i w porozumieniu z D. W. w celu spowodowania uszczuplenia zobowiązań podatkowych z tytułu podatku od towarów i usług oraz z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych, a także na przyjmowaniu środków pieniężnych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych, w szczególności poprzez:

- uznanie, że R. M. znał D. W. i kontaktował się z nim w latach 2004 - 2005,

- uznanie, że R. M. zawarł jakiegokolwiek porozumienie z D. W. i współdziałał z nim w celu stworzenia podmiotów gospodarczych, zajmujących się obrotem akcesoriami komputerowymi, których celem było uszczuplanie zobowiązań podatkowych, dzielenie się korzyściami uzyskanymi z tego tytułu, a następnie podejmowanie czynności zmierzających do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia,

podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego dokonana na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a także wyrażonej w art. 4 k.p.k. zasady obiektywizmu, jak również zasad dowodzenia w procesie karnym prowadzi do wniosku, że R. M. w latach 2004 - 2005 nie znał D. W. i nie utrzymywał z nim żadnych kontaktów, ani nie wszedł w jakiegokolwiek porozumienie z wyżej wymienionym w celu prowadzenia działalności przestępczej tylko, jako prezes zarządu S (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadził działalność

gospodarczą, polegającą na handlu akcesoriami komputerowymi, wywiązywał się z zobowiązań podatkowych i nie przyjmował żadnych korzyści pochodzących i związanych z popełnieniem czynów zabronionych,

2. obrazę przepisów postępowania, mogących mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k., polegającą na dowolnej, a nie swobodnej ocenie materiału dowodowego z naruszeniem zasad logicznego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez bezzasadne uznanie, że treści i informacje zawarte w dowodach w postaci e-maili, nie polegają na prawdzie, a były tworzone dla pozorów, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego dokonana na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań i wiedzy i doświadczenia życiowego prowadzi do wniosku, że przedmiotowe e-maile zawierają informacje odzwierciedlające typową współpracę handlową pomiędzy firmą (...) zarejestrowaną na terytorium Austrii, a dokonującą transakcji wewnątrzspółnotowych z (...) Sp. z o. o., a ich treści nie odbiegają ani formą ani stylem od treści e-maili z innymi kontrahentami, ani nie wskazują, że oskarżony R. M. prowadził korespondencję handlową celem pozorowania legalności transakcji pomiędzy spółką S (...) a spółką (...),

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść, polegający na wyrażeniu mylnego poglądu, iż zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwolił na uznanie, że oskarżony R. M. dopuścił się popełnienia dwóch czynów zabronionych określonych w dyspozycji art. 56 § 1 k.k.s. oraz czynu zabronionego określonego w dyspozycji art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., gdy tymczasem prawidłowo oceniony i rozważony materiał dowodowy, a zwłaszcza wyjaśnienia tego oskarżonego, w kontekście wyjaśnień współoskarżonych, a w szczególności D. W. i innymi dowodami takimi, jak chociażby wydruki korespondencji e-mailowej spółki (...), zeznaniami szeregu świadków, a zwłaszcza B. S., E. S., R. N., J. K. i pracowników spółki S (...) zatrudnionych 2004-2005, prowadzą do wnioskowania, że R. M. w tym okresie czasu absolutnie nie znał oskarżonego D. W. i nie utrzymywał z nim żadnych kontaktów, a w związku z tym nie zawiązał z nim żadnego porozumienia, mającego na celu dokonywanie wyłudzeń podatku VAT i uszczuplenia należności publicznoprawnych, dzielenie się korzyściami uzyskanymi z tego tytułu, a następnie podejmowanie czynności zmierzających do udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia, tylko wręcz przeciwnie, jako prezes zarządu S (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadził działalność gospodarczą, polegającą na handlu akcesoriami komputerowymi, wywiązywał się z zobowiązań podatkowych i nie przyjmował żadnych korzyści pochodzących i związanych z popełnieniem czynów zabronionych, 4. obrazę przepisów postępowania, mogących mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k., poprzez oddalenie wniosku dowodowego o przeprowadzenie czynności w drodze międzynarodowej pomocy prawnej, w tym podjęcie czynności procesowych z udziałem kompetentnych pracowników firm (...) poprzez zrealizowanie następujących działań:

- uzyskanie danych personalnych właściwych pracowników wyżej wskazanych firm, którzy zajmowali się w latach 2004-2005 sprzedażą towaru do Polski i obsługiwali spółki (...), poprzez wystąpienie do ich działów personalno - kadrowych, a następnie przesłuchanie w charakterze świadków tychże pracowników dla uzyskania wiedzy na temat szczegółów wewnątrzspółnotowych transakcji handlowych zawieranych pomiędzy wskazanymi podmiotami zagranicznymi a spółkami (...), w szczególności na następujące okoliczności:

- jakie osoby działały w imieniu spółek (...),
- jakie osoby, zarówno po stronie wyżej wymienionych firm zagranicznych, jak i po stronie spółek (...) były odpowiedzialne za rozliczenia finansowe pomiędzy tymi podmiotami,
- wskazania, kiedy i przez jakie osoby została nawiązana współpraca w imieniu spółek (...) ze wskazanymi kontrahentami zagranicznymi,
- jak wyglądały sprawy logistyczne związane z ustaleniem sposobu odbioru towaru w przedmiotowych firmach zagranicznych, realizacją ewentualnych reklamacji i innych związanych z tym aspektów,

dla potwierdzenia lub zaprzeczenia roli i udziału R. M. w wyżej opisanych działaniach i transakcjach handlowych - poprzez błędne stwierdzenie, iż wskazany dowód nie jest przydatny do stwierdzenia powyżej opisanych okoliczności.

W konkluzji apelacji obrońca wniósł o:

zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie R. M. od wszystkich zarzucanych mu czynów opisanych w punktach XII, XIII i XIV wyroku, a z ostrożności procesowej ewentualnie o uchylenie wyroku w zakresie czynów opisanych punktów XII i XIII orzeczenia i umorzenie w tym zakresie postępowania, bądź też również z ostrożności procesowej o uchylenie skarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego J. C. zaskarżyła wyrok w zakresie czynów z pkt XV, XVI, XVII, XVIII i XIX, zarzucając:

1. odnośnie czynu opisanego w pkt. II aktu oskarżenia: obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie wadliwej, nieznajdującej potwierdzenia w zasadach prawidłowego rozumowania, wskazaniach wiedzy oraz doświadczenia życiowego analizy zgromadzonego w niniejszym postępowaniu materiału dowodowego, prowadzącej w konsekwencji do błędu w ustaleniach faktycznych, przyjmującego zarówno postać braku ustalenia okoliczności istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, jak i niewłaściwej oceny zrekonstruowanych przez Sąd faktów skutkujące błędnym przyjęciem że oskarżony J. C., pełniąc funkcję prezesa spółki O. swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 54 § 1 k.k.s., podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania - w szczególności z zeznań świadka P. S. (1) oraz wyjaśnień oskarżonego D. W. - wynika, że oskarżony J. C. nie dokonał świadomie czynu zabronionego opisanego w pkt. II aktu oskarżenia,

2. odnośnie czynu opisanego w pkt. III aktu oskarżenia: obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie wadliwej, nieznajdującej potwierdzenia w zasadach prawidłowego rozumowania, wskazaniach wiedzy oraz doświadczenia życiowego analizy zgromadzonego w niniejszym postępowaniu materiału dowodowego prowadzącej w konsekwencji do błędu w ustaleniach faktycznych, przyjmującego zarówno postać braku ustalenia okoliczności istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, jak i niewłaściwej oceny zrekonstruowanych przez Sąd faktów skutkujące błędnym przyjęciem, że oskarżony J. C. pełniąc funkcję prezesa spółki V. swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 54 § 1 k.k.s., podczas gdy z materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania - w szczególności z zeznań świadka P. S. (1) oraz wyjaśnień oskarżonego D. W. - wynika, że oskarżony J. C. nie dokonał świadomie czynu zabronionego opisanego w pkt. II aktu oskarżenia,

3. odnośnie czynu opisanego w pkt. IV aktu oskarżenia: obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia a mianowicie art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie wadliwej, nieznajdującej potwierdzenia w zasadach prawidłowego rozumowania, wskazaniach wiedzy oraz doświadczenia życiowego analizy zgromadzonego w niniejszym postępowaniu materiału dowodowego prowadzącej w konsekwencji do błędu w ustaleniach faktycznych, przyjmującego zarówno postać braku ustalenia okoliczności istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, jak i niewłaściwej oceny zrekonstruowanych przez Sąd faktów skutkujące błędnym przyjęciem, że oskarżony J. C. udzielił pomocy oskarżonemu R. M. w spowodowaniu uszczuplenia zobowiązań (...) spółki S (...), podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy temu przeczy, co spowodowało błędne przypisanie oskarżonemu J. C. popełnienie czynu z art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 18 § 3 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.,

4. odnośnie czynu opisanego w pkt. V aktu oskarżenia: obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. poprzez dokonanie wadliwej, nieznajdującej potwierdzenia w zasadach prawidłowego rozumowania, wskazaniach wiedzy oraz doświadczenia życiowego analizy zgromadzonego w niniejszym postępowaniu materiału dowodowego prowadzącej w konsekwencji do błędu w ustaleniach faktycznych, przyjmującego zarówno postać braku ustalenia okoliczności istotnych z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, jak i niewłaściwej oceny zrekonstruowanych przez Sąd faktów skutkujące

błędnym przyjęciem, że oskarżony J. C. pełniąc funkcję prezesa spółki O. i V. dopuścił się czynu zabronionego z art. 299 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k., podczas gdy z materiału dowodowego wynika, że nie mógł tego dokonać co skutkowało uznaniem go winnym zarzucanego mu a/o czynu tj. przestępstwa „prania brudnych pieniędzy”,

5. odnośnie czynu opisanego w pkt. VII aktu oskarżenia obrońca wniosła o umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. z uwagi na przedawnienie karalności czynu zabronionego a art. 276 k.k., zarzucanego J. C. w akcie oskarżenia,

6. ponadto zarzuciła naruszenie art. 201 k.p.k. poprzez bezpodstawne oddalenie wniosku dowodowego obrony o powołanie nowego biegłego z zakresu ekonomii, finansów i systemu podatkowego, mimo że zachodziły okoliczności uzasadniającego jego powołanie.

W konkluzji apelacji obrońca wniosła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego J. C. i orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, względnie
2. uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego J. C. i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,
3. uchylenie wyroku oraz umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. odnośnie czynu opisanego w pkt. VII aktu oskarżenia z uwagi na przedawnienie karalności,
4. powołanie nowego biegłego z zakresu ekonomii, finansów i systemu podatkowego, na okoliczność wyjaśnienia mechanizmów przestępczych operacji finansowych oraz wyliczenie wysokości wyrządzonej szkody.

Obrońca oskarżonego T. D. zaskarżył wyrok w zakresie rozstrzygnięć zawartych w pkt XX i w pkt XXV, zarzucając:

1. na podstawie art. 438 § 1 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. poprzez przyjęcie wbrew zasadom prawidłowego rozumowania, iż pomimo że oskarżony T. D. nie znał prawdziwego źródła pochodzenia środków, był świadomy, że pochodzą one z czynu zabronionego, a nie innego czynu niedozwolonego, a co za tym idzie poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego co miało istotny wpływ na treść wyroku;
2. na podstawie art. 438 § 1 pkt 1 k.p.k. obrazę prawa materialnego tj. art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 3 k.k. poprzez przyjęcie, iż swoim pomógł w ukryciu pieniędzy, podczas gdy nie mając świadomości prawdziwego źródła pochodzenia pieniędzy swoim zachowaniem T. D. nie zmierzał do tego, aby współoskarżeni mogli ukryć pieniądze przed pokrzywdzonym - Skarbem Państwa, ani dokonać innego przestępstwa;
3. na podstawie art. 438 § 1 pkt 4 k.p.k. rażącą niewspółmierność kary i orzeczonej nawiązki wobec stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego poprzez orzeczenie kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania oraz orzeczenie kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 30 zł stawka, a nadto przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa w wysokości 6000 zł.

W konkluzji apelacji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego lub o orzeczenie kary pozbawienia wolności w niższym wymiarze z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Obrońca oskarżonego M. G. zaskarżył wyrok w całości w zakresie dotyczącym skazania oskarżonego, zarzucając:

- obrazę prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia a konkretnie art. 410 i 424 k.p.k. poprzez zaniechanie wskazania, czy dowód ujawniony na rozprawie a jeżeli tak to który świadczy o sprawstwie M. G. i dlaczego dowód ten uznano za wiarygodny, nie uznano zaś dowodów przeciwnych, świadczących o niewinności oskarżonego a precyzyjnie wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku,

- b##d w ustaleniach faktycznych przyj#tych za podstaw# orzeczenia, maj#cy wp#ywy na jego tre## poprzez bezzasadne przyj#cie, #e czynno#ci prawne mi#dzy M. G. a A. W. (zbycie udzia#ów i obj#cie funkcji prezesa sp. (...) sp. z o.o. przez A. W.) mia#y charakter pozorny co uzasadnia uznanie sprawstwa oskar#onego w zakresie czynu z art.272k.k. cho# prawid#owa, zgodna z zasadami logiki i do#wiadczenia #yciowego analiza dowodów do wniosku o pozorno#ci czynno#ci prawnych nie prowadzi.

W konkluzji apelacji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie M. G..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zasadne są apelacje obrońcy oskarżonego M. G. i prokuratora oraz częściowo zasadne apelacje obrońców oskarżonych R. M., J. C. i T. D..

I.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego R. M..

Oskarżony D. W. szczegółowo opisał sposób w jaki doszło do uszczuplenia należnych podatków od towarów sprowadzanych z zagranicy przez spółki (...) i (...), które to towary były odsprzedawane firmie (...), a ta zbywała je firmie S (...) oraz opisał rolę oskarżonego R. M. w powyższym procederze. D. W. wyjaśnił, że pomysłodawcą był R. M., który zapewniał towar oraz środki finansowe. Sąd Okręgowy poddał też wnikliwej analizie wyjaśnienia oskarżonego R. M. i szczegółowo omówił w jakiej części nie zasługują one na wiarę.

Sąd Okręgowy uznał, że nie odpowiadają prawdzie twierdzenia oskarżonego R. M., iż przed 2007 r. nie znał i nie kontaktował się z D. W. i z tym stanowiskiem należy się w pełni zgodzić. Nie do przyjęcia jest twierdzenie, że oskarżony zakupując od spółki (...) znaczne ilości towaru nie znał D. W.. W uzasadnieniu apelacji obrońca cytuje fragmenty wyjaśnień D. W. dotyczące poznania i rozpoczęcia współpracy z oskarżonym R. M.. Relacje przekazane w tym zakresie przez D. W. podczas pierwszego przesłuchania w dniu 3 marca 2009 r. nie mogą być miarodajne, gdyż oskarżony nie przyznał się wówczas do przestępstw dotyczących uszczuplenia należności podatkowych, z przyczyn, które wskazał podczas przesłuchania w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania. Tym samym nie mówił on wówczas prawdy również co do swojej znajomości z R. M.. Nie można zaś uznać, że relacje złożone w tym zakresie podczas przesłuchań w dniach 4 marca 2009 r. i 8 kwietnia 2009 r. pozostają we wzajemnej sprzeczności bądź pozbawione są logiki, czy też nie są konsekwentne. Stwierdzenie podczas przesłuchania w dniu 8 kwietnia 2009 r., że przed 2004 r. miał on kontakt z R. M. podczas zakupów komputerów firmy (...) nie dyskwalifikuje wiarygodności jego relacji a jest wynikiem naturalnego procesu przypominania zdarzeń mających miejsce w przeszłości. Kontakt ten był zresztą sporadyczny i trudno zakładać, aby był on zapamiętany przez pracowników firmy S (...). Nie można też twierdzić, że po ustaleniu przez obu oskarżonych zasad przestępczego procederu będącego przedmiotem zarzutów im postawionych, oskarżony D. W. bywał w firmie (...). Charakterystyczne są wyjaśnienia D. W., że z obawy przed kontrolą skarbową umówili się, iż nie znają się i nie mają żadnych powiązań. Należy zwrócić uwagę, że oskarżony R. M. – co wynika z wyjaśnień D. W. - przykładał dużą wagę do czynności proceduralnych i aby uwiarygodnić transakcje, to towary z firmy (...) do S (...) były dostarczane za pośrednictwem firm przewozowych. Przy tego rodzaju środkach ostrożności trudno przypuszczać, aby D. W. bywał w firmie (...). Oskarżony D. W. stwierdził na rozprawie, że nie pamięta okoliczności w jakich poznał R. M. i okoliczności w jakich doszło do zawarcia porozumienia między nimi i rozpoczęcia przestępczej działalności. Nie oznacza to, że jego wcześniejsze deponycje, w których obciążył R. M., nie odpowiadają prawdzie.

Nie do zaakceptowania są twierdzenia skarżącego, że skoro obroty pomiędzy firmą (...) i S (...) były duże, to fakt ten uwiarygodnia wersję skarżonego R. M., że nie musiał się on kontaktować bezpośrednio z M. W. (2), a jedynie z innymi osobami z firmy (...), przy czym osoby te znał jedynie z imienia. Ustaleń Sądu I instancji nie podważa, że podczas przesłuchania w dniu 13 marca 2009 r. D. W. stwierdził, że podpisy na 3 okazanych mu fakturach nie zostały nakreślone przez niego lub brata.

Okoliczność, że B. S. zaprzecza, aby znała D. W. nie podważa wiarygodności jego relacji. Sąd Okręgowy wskazał wyraźnie, że zeznania tego świadka w całości nie zasługują na wiarę (str. 50 - 51 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Sąd Okręgowy odmawiając wiary wyjaśnieniom oskarżonego R. M. podniósł, że J. K., który pracował dla R. M., wykonywał też przewóz sprzętu komputerowego dla firm (...) i kontakt ten R. M. mógł przekazać wyłącznie za pośrednictwem D. W., gdyż J. C. nie miał żadnego kontaktu z R. M. (str. 55 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Obrońca w uzasadnieniu apelacji argumentuje, że brak jest podstaw do twierdzenia, iż przekazanie powyższego kontaktu mogło nastąpić jedynie za pośrednictwem R. M.. Kwestia ta – podobnie jak zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku uwagi dotyczące zeznań R. R. (1) (str. 55 tegoż uzasadnienia) – nie mają jednakże istotnego znaczenia dla przeprowadzonej przez Sąd Okręgowy oceny materiału dowodowego, w tym w odniesieniu do wyjaśnień złożonych przez D. W. i R. M..

Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne zeznania złożone przez R. N., zatrudnionego w spółce oskarżonego R. M., z tym, że stwierdził, iż nie posiada on wiedzy dotyczącej współpracy spółki S (...) za spółkami (...), (...) i (...) (str. 43 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Należy zwrócić uwagę, że R. M. w złożonych wyjaśnieniach podał, że zdecydował się na kupowanie towaru od spółki (...), która nabywała towar od spółek (...) i (...) z następujących powodów:

- korzystniejszej ceny od tej, za którą kupowałyby towar bezpośrednio w A.,
- nie najlepszej współpracy z firmą (...),
- handlowcy z firmy (...) mieli zamiar sprzedawać towar firmy (...) za pośrednictwem spółki (...), a oskarżony chciał tego uniknąć gdyż był jedynym przedstawicielem tej marki w Polsce,
- dobrego rozeznania firmy (...) w branży komputerowej i proponowaną pomoc w uzyskaniu dużych kontraktów.

Sąd Okręgowy szczegółowo wykazał, że tego rodzaju argumentacja nie może być zaakceptowana, sprzeczna jest z logiką i zasadami doświadczenia życiowego (str. 52 - 53 uzasadnienia zaskarżonego wyroku) i z tym stanowiskiem należy się zgodzić, a obrońca w złożonym środku odwoławczym nie zawarł argumentacji podważającej zasadności tej oceny.

Skarżący w uzasadnieniu apelacji podniósł, że w firmie S (...) od początku działalności były przestrzegane wszystkie procedury, dokumentacja handlowa, księgowość i finansowa była prowadzona rzetelnie, a firma z tych powodów była wyróżniana. Wykazywanie tych okoliczności nie ma znaczenia w niniejszej sprawie. Sporządzanie pełnej dokumentacji związanej z transakcjami przeprowadzonymi z firmą (...) miało bowiem odsunąć jakiegokolwiek podejrzenia, że spółka oskarżonego uczestniczyła w procederze uszczuplania należności podatkowych. Dbałość o to, żeby dokumentacja nie budziła zastrzeżeń wynika z wyjaśnień D. W., który stwierdził że R. M. kładł nacisk na procedury. Jak już wykazano wyżej oskarżony R. M. był niezmiernie ostrożny i z obawy przed kontrolą skarbową umówił się z oskarżonym D. W., że będą twierdzić, iż obaj się nie znają i nie mają ze sobą żadnych powiązań.

Dla bytu przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. niezbędne jest, aby czynności wymienione tym przepisem dotyczące środków płatniczych, praw lub mienia opisanego w dyspozycji tego przepisu były podjęte dla udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia lub miejsca umieszczenia, ich wykrycia, zajęcia albo orzeczenia przepadku. Okoliczność, że transakcje wykonywane na rachunku bankowym są rejestrowane nie oznacza, że nie zostały spełnione wymogi niezbędne dla zaistnienia wskazanego wyżej przestępstwa. Przekazywanie w przedmiotowej sprawie środków pieniężnych za pomocą rachunków bankowych miało właśnie na celu uwiarygodnienie, że dotyczyły one pieniędzy uzyskanych za rzeczywiste, w pełni legalne transakcje, a tym samym osiągnąć cel o jakim mowa wyżej. Należy pamiętać, że przestępstwo określone w art. 299 § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym z narażenia. Dla jego dokonania wystarczy, że określone w tym przepisem działania mogą udaremnąć lub znacznie utrudnić stwierdzenie przestępnego pochodzenia albo miejsca umieszczenia (ukrycia) przedmiotów

lub wartości majątkowych pochodzących z czynu zabronionego, a tym samym ich wykrycie, dokonanie zajęcia albo orzeczenie przepadku (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 28 lutego 2013 r. II AKa 17/13, LEX nr 1298974).

Skarżący podniósł, że oskarżonemu przypisano popełnienie czynu z art. 299 § 5 k.k. w okresie do końca maja 2005 r., a termin płatności podatku VAT za miesiąc maj 2005 r. przypadał 25 czerwca 2005 r. i dopiero po upływie tego terminu można mówić o odpowiedzialności karnej oskarżonego z art. 56 § 1 k.k.s. Przedmiotem czynności wykonawczej przestępstwa określonego w art. 299 § 1 k.k. są wymienione w tym przepisie środki płatnicze, instrumenty finansowe, papiery wartościowe, wartości dewizowe, prawa majątkowe lub inne mienie ruchome lub nieruchomości pochodzące bezpośrednio lub pośrednio z popełnienia czynu zabronionego (uchwała Sądu Najwyższego z 18 grudnia 2013 r. I KZP 10/13, OSNKW 2014/1/1). Przypisany oskarżonemu w pkt XII zaskarżonego wyroku czyn z art. 56 § 1 k.k.s. dotyczy spowodowania uszczuplenia zobowiązań podatkowych z tytułu podatku VAT należnych za okres od lutego do maja 2005 r. i został popełniony w ramach czynu ciągłego. Z ustaleń Sądu Okręgowego wynika, że powyższe przestępstwo było z góry zaplanowane, a następnie realizowane, a oskarżony nie miał zamiaru uiszczenia podatku.

W tej sytuacji należy uznać, że środki pieniężne będące przedmiotem czynności wykonawczej przypisanego oskarżonemu przestępstwa z art. 299 § 5 k.k. pochodzą w całości z czynu zabronionego.

Obrońca w apelacji stwierdził też, że przedmiotem czynności wykonawczych przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. może być nienależna korzyść uzyskana w związku z popełnieniem czynu zabronionego w postaci nieodprowadzonego podatku od towarów i usług jednakże owa korzyść musi być identyfikowalna i nie można in abstracto przesądzać, że pojawiła się ona na rachunku bankowym i każda transakcja dokonywana na tym rachunku ma za swój przedmiot środki majątkowe pochodzące z występku określonego w art. 56 § 1 k.k.s. Skarżący wywodzi dalej, że uznając, iż określona transakcja z rachunku bankowego ma charakter prania brudnych pieniędzy, konieczne jest wskazanie argumentów przesądających o tym, że właśnie w środkach majątkowych będących przedmiotem tej transakcji uprzedmiotowiła się korzyść uzyskania z nieodprowadzania należnego podatku (str. 30 apelacji). Czyniąc tego rodzaju wywody skarżący nie zauważył, że we wcześniejszej części uzasadnienia podniósł, że oskarżony R. M. dokonując transakcji handlowych ze spółką (...) wykorzystywał do operacji finansowych rachunek (...), na którym wszystkie transakcje były rejestrowane (str. 28 apelacji).

W pkt XII zaskarżonego wyroku oskarżonemu R. M. przypisano popełnienie czynu z art. 56 § 1 k.k.s., mającego miejsce w okresie od lutego do końca maja 2005 r., polegającego na spowodowaniu uszczuplenia zobowiązań podatkowych z tytułu podatku VAT za wyżej wymieniony okres. W czasie popełnienia wyżej wymienionego czynu przestępstwo z art. 56 § 1 k.k.s. zagrożone było karą grzywny do 720 stawek dziennych, albo karą pozbawienia wolności do 2 lat, albo obiema tymi karami. Termin płatności podatku VAT przypada do 25 dnia miesiąca następnego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 10 czerwca 2014 r. I SA/G/1280/13, LEX nr 1596970). Art. 44 § 1 pkt 1 k.k.s. określa, że karalność przestępstwa skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat, gdy czyn stanowi przestępstwo skarbowe zagrożone karą grzywny, karą ograniczenia wolności lub karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 3 lat, z tym, iż:

- bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności (§ 3 tegoż przepisu),

- jeżeli w okresie, o którym mowa w § 1 wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego określonego w § 1 pkt 1 ustaje z upływem 5 lat (§ 5 tegoż przepisu).

Uwzględniając powyższe regulacje bezspornym jest, że nastąpiło przedawnienie karalności przestępstwa przypisanego oskarżonemu w pkt XII zaskarżonego wyroku.

W oparciu o wyżej wymienione przepisy, nie nastąpiło przedawnienie karalności przypisanego oskarżonemu w pkt XIII zaskarżonego wyroku czynu z art. 56 § 1 k.k.s. dotyczącego spowodowania uszczuplenia podatku dochodowego od osób prawnych albowiem płatność tego podatku była przewidziana w 2006 r.

Nie można podzielić poglądu obrońcy, że w odniesieniu do czynu z pkt XIII zaskarżonego wyroku nastąpiło przedawnienie karalności w związku z uregulowaniem zawartym w art. 44 § 2 k.k.s. i art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej. Art. 44 § 2 k.k.s. stwierdza, że karalność przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej ustaje także wówczas, gdy nastąpiło przedawnienie tej należności. Z kolei w art. 70 § 1 Ordynacji podatkowej mowa jest, że zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku. Obrońca nie zauważa jednakże, że § 5 art. 44 k.k.s. ma zastosowanie do sytuacji wskazanej w § 2 tegoż przepisu, a mianowicie w przypadku wszczęcia w okresie, o którym mowa w art. 44 § 2 k.k.s. postępowania przeciwko sprawie – co miało miejsce w niniejszym postępowaniu – karalność popełnionego przez niego przestępstwa skarbowego ustaje z upływem 5 lub 10 lat w zależności od zagrożenia przewidzianego za dany czyn, co wyklucza upływ terminu przedawnienia w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt XIII zaskarżonego wyroku.

Na marginesie należy zauważyć, że art. 70 § 6 pkt 1 Ordynacji podatkowej w brzmieniu obecnie obowiązującym stosuje się do zdarzeń mających miejsce przed nowelizacją, która weszła w życie 15 października 2013 r. i ma rację skarżący, iż w stosunku do oskarżonego R. M. nie nastąpiło zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w oparciu o powyższy przepis. Uwadze obrońcy umknęła jednakże treść art. 70 § 4 Ordynacji podatkowej, że bieg terminu przedawnienia zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został powiadomiony. Podstawę zastosowania środka egzekucyjnego stanowi np. zawiadomienie o zajęciu prawa majątkowego zobowiązanego. Decyzją Dyrektora (...) w W. z dnia 17 marca 2009 r. Nr (...) (...) (...) określono w stosunku do spółki S (...) zobowiązanie podatkowe w podatku dochodowym od osób prawnych za rok 2005 i na podstawie tej decyzji Naczelnik (...) Urzędu Skarbowego w W. wystawił w dniu 27 września 2009 r. tytuł wykonawczy Nr (...) i dokonał zajęcia praw majątkowych w postaci wierzytelności znajdujących się na rachunkach bankowych, wysyłając odpisy zawiadomień o zajęciu wierzytelności do spółki S (...), które pomimo awizowania nie zostały odebrane (vide: akta (...)).

Sąd Okręgowy na podstawie art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k. oddalił wniosek obrońcy oskarżonego R. M. o dokonanie czynności dowodowych w drodze pomocy prawnej celem potwierdzenia lub zaprzeczenia roli oskarżonego R. M. w transakcjach handlowych spółek (...) i (...) z podmiotami zagranicznymi, tj. (...) i (...) z uwagi na to, że dowód ten nie jest przydatny do stwierdzenia powyższej okoliczności, albowiem:

- niezależnie od ustalenia, przez jakie osoby została nawiązana współpraca ze wskazanymi podmiotami zagranicznymi oraz jak wyglądały sprawy logistyczne związane z zamawianiem i ustalaniem odbioru towaru u kontrahentów zagranicznych, dowody te w jednoznaczny sposób nie wykażą powiązań lub ich braku w stosunku do oskarżonego R. M. z podmiotami (...), (...) i (...), a to jest przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie, a dowód ten jest nieprzydatny do ustalenia kto był odpowiedzialny za rozliczenia finansowe między tymi podmiotami;

- okoliczności wskazane we wniosku nie budzą wątpliwości i nie są kwestionowane przez strony (k. 6734).

Stwierdzenie przez oskarżonego D. W., że R. M. był pomysłodawcą stworzenia układu firm celem uniknięcia zapłacenia podatku VAT oraz, że tenże oskarżony zapewniał towar i środki finansowe nie oznaczają, że czynności te wykonywał osobiście, a zatem uzyskanie informacji i dokumentów o których mowa we wniosku dowodowym nie podważałoby wyjaśnień oskarżanego D. W..

Zważywszy na przedawnienie karalności czynu przypisanego oskarżonemu R. M. w pkt XII zaskarżonego wyroku należało w tej części wyrok ten uchylić i postępowanie w tym zakresie umorzyć. W pozostałym zakresie apelacja obrońcy nie mogła być uznana za zasadną.

W odniesieniu do kar orzeczonych wobec oskarżonego R. M. Sąd Apelacyjny zajął stanowisko w dalszej części uzasadnienia.

II.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego J. C..

1.

Czyny z pkt XV i z pkt XVI zaskarżonego wyroku.

Zdaniem skarżącej Sąd I instancji wadliwie przypisał oskarżonemu popełnienie wyżej wymienionych czynów, gdyż:

- sprawami spółek (...) i (...) zajmował się oskarżony D. W., który posiadał całą, kompletną dokumentację obu firm i utrzymywał kontakty z księgowym,

- J. C. był zapewniony, zarówno przez D. W. jak i księgowego, że będzie prowadzona pełna obsługa księgowa spółek, w tym będą składane deklaracje podatkowe, co wynika z umowy zawartej z biurem rachunkowym (str. 3 uzasadnienia apelacji).

Tym samym – zdaniem obrońcy – oskarżony J. C. nie miał świadomości, że nie składano deklaracji i nie odprowadzono podatków.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku szczegółowo wyjaśnił dlaczego nie uznał za wiarygodne tych wyjaśnień oskarżonego J. C., w których twierdził on, że nie był zorientowany, jaki był faktycznie cel działalności prowadzonej przez należące do niego spółki (...) i (...) (str. 51 - 52 tegoż uzasadnienia). Do zawartej tam argumentacji obrońca nie odnosi się w złożonym środku odwoławczym. Oskarżony D. W. jednoznacznie stwierdził, że oskarżony J. C. od samego początku wiedział na czym miała polegać ich współpraca i jaka miała być jego rola w przestępczym procederze (vide: wyjaśnienia cytowane na str. 24 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Oskarżonego J. C. obciążają nie tylko relacje D. W. lecz także – na co trafnie zwrócił uwagę Sąd Okręgowy – wyjaśnienia T. D., który od J. C. nabył spółki (...) i (...), a następnie na jego polecenie rozdysponowywał pieniądze wpływające na konto spółki (...) pomimo, że spółka ta nie prowadziła wówczas działalności gospodarczej. Cytowany w uzasadnieniu apelacji fragment zeznań P. S. (1) nie pozostaje w opozycji do ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy. Oskarżony D. W. przyznał przecież, że to on wciągnął do współpracy J. C. i fakt, że przedstawił go świadkowi, jako osobę mającą dla niego pracować i tak to też świadek z perspektywy czasowej ocenił, nie przeczy wyjaśnieniom D. W., iż J. C. był zorientowany w całym procederze, który akceptował. Na marginesie należy zauważyć, że Sąd Okręgowy w dużej mierze odmówił wiarygodności relacjom świadka P. S. (2) (str. 48 - 49 uzasadnienia zaskarżonego wyroku), czego obrońca nie zakwestionowała w apelacji.

2.

Czyn z pkt XVII zaskarżonego wyroku.

Wyjaśnień oskarżonego R. M. nie można uznać za dowód przemawiający na korzyść oskarżonego J. C., albowiem Sąd Okręgowy odmówił im wiary w zakresie, w jakim zaprzeczył on, iż brał udział w procederze opisanym przez D. W., a skarżąca nie zawarła w apelacji argumentacji podważającej prawidłowość oceny przeprowadzonej w tej mierze oceny przez Sąd I instancji.

Prowadzenie przez spółkę S (...) dokumentacji dotyczącej działalności handlowej, w tym także ze spółką (...) oraz dysponowanie listami przewozowymi z firmy (...) nie daje podstaw – z przyczyn, o których mowa przy omawianiu apelacji obrońcy oskarżonego R. M. – do podważania ustaleń Sądu Okręgowego.

Sąd I instancji uznał zeznania E. S. za wiarygodne, wskazując, że są one logiczne i wyczerpujące. Jednakże Sąd ten podniósł - i z tym stanowiskiem należy się zgodzić - że zeznania te w przedmiotowej sprawie nie miały znaczenia, gdyż stosowne organy nie kwestionowały prawidłowości czynności wykonywanych przez świadka (str. 44 - 45 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Do realizacji przestępstwa przypisanego oskarżonemu w pkt XVII zaskarżonego wyroku, polegającego na udzieleniu pomocy R. M. w uszczupleniu zobowiązań podatkowych nie było niezbędne nawiązanie przez nich bezpośredniego

kontaktu. Przedmiotowego przestępstwa J. C. dopuścił się na zlecenie D. W., o czym mowa jest w przypisanym mu czynie, przy czym z wyjaśnień D. W. wynika, że ujawnił on J. C. mechanizm całego procederu, a J. C. był świadomy pełnionej w nim roli.

3.

W pkt XV-XVII zaskarżonego wyroku oskarżonemu J. C. przypisano następujące przestępstwa:

- narażenia na uszczuplenie podatku VAT w okresie od sierpnia do listopada 2004 r. tj. czynu z art. 54 § 1 k.k.s. (pkt XV zaskarżonego wyroku),

- narażenia na uszczuplenie podatku VAT w okresie od lutego do lipca 2005 r., tj. czynu z art. 54 § 1 k.k.s. (pkt XVI zaskarżonego wyroku),

- udzielenia pomocy R. M. do spowodowania uszczuplenia zobowiązań (...) w okresie od lutego do maja 2005 r., tj. czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 § 1 k.k.

Przed wejściem w życie nowelizacji art. 54 § 1 k.k.s., która zaczęła obowiązywać od 17 grudnia 2005 r. przestępstwo powyższe było zagrożone karą grzywny do 720 stawek dziennych, albo karą pozbawienia wolności do lat 3, albo obiema tymi karami łącznie. Uwzględniając czasookres przestępstw przypisanych oskarżonemu J. C. w pkt XV - XVII zaskarżonego wyroku oraz uwagi zawarte w niniejszym uzasadnieniu w zakresie przypisanego oskarżonemu R. M. w pkt XII zaskarżonego wyroku czynu z art. 56 § 1 k.k.s., bezspornym jest, że także w odniesieniu do popełnionych przez J. C. czynów z art. 54 § 1 k.k.s. i z art. 56 § 1 k.k.s. nastąpiło przedawnienie karalności.

4.

Czyn z pkt XVIII zaskarżonego wyroku oraz zarzut obrazy art. 201 k.p.k.

W sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłej z zakresu ekonomii, finansów i systemu podatkowego T. W.. Biegła w opinii z dnia 31 sierpnia 2010 r. zawarła ocenę dotyczącą prawidłowości działalności handlowej prowadzonej przez spółki (...), (...), (...) i S(...) w okresie od czerwca 2004 r. do końca 2005 r. (k. 4699 - 4736). Biegła została przesłuchana w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie (27 września 2011 r. k. 5307-5311 i 18 marca 2014 r. k. 6261 - 6264). Po uzyskaniu materiałów z Banku (...) zlecono biegłej wydanie opinii uzupełniającej (postanowienie Sądu Okręgowego z 7 lipca 2014 r.). Biegła sporządziła opinię uzupełniającą 5 sierpnia 2014 r. (k. 6374 - 6392). Na rozprawie w dniu 24 września 2014 r. zobowiązano biegłą do udzielenia pisemnej odpowiedzi na zgłoszone pytania (k. 6446 - 6450). Opinię uzupełniającą w tym zakresie biegła sporządziła 5 października 2014 r. (k. 6499 - 6508). Biegłą przesłuchano na rozprawie w dniu 19 grudnia 2014 r. Postanowieniem z dnia 12 marca 2015 r. dopuszczono dowód z opinii uzupełniającej w związku z dokumentami otrzymanymi z Urzędu Skarbowego W. - B. (k. 6663). Kolejną opinię uzupełniającą biegła sporządziła 23 marca 2015 r. (k. 6658 - 6665) i przesłuchano ją na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2015 r. (k. 6725 - 6729).

Zdaniem skarżącej:

- opinia biegłej jest nierzetelnie sporządzona, niepełna, niejasna oraz zawiera wewnętrzne sprzeczności,
- biegła próbowała dopasować wcześniej postawione wnioski do stanu faktycznego, które z nim nie korespondują,
- biegła myli spółki, dopasowujące według uznania konta bankowe do tych spółek,
- pomimo sporządzenia opinii uzupełniających dalej pozostaje wiele nieścisłości, w tym biegła nie wyjaśniła mechanizmów przestępczych operacji finansowych i wysokości szkody (str. 5 - 6 uzasadnienia apelacji).

Skarżąca nie przytoczyła jednakże konkretnych uchybień jakich miała się dopuścić biegła w powyższym zakresie, co uniemożliwia odniesienie się do nich. Ekspozycja przez skarżącą negatywnej oceny opinii sporządzonej w sprawie,

bez odniesienia się do konkretnych stwierdzeń bądź wniosków biegłej, nie stanowi podstawy do jej dyskwalifikowania. Jeżeli zaś - zdaniem skarżącej - poszczególne wypowiedzi biegłej np. na rozprawie w dniu 19 grudnia 2014 r., budziły wątpliwości, to mogło być to wyjaśnione poprzez zadawanie pytań biegłej.

W oparciu o powyższą argumentację obrońca postawiła zarzut dopuszczenia się przez Sąd I instancji obrazy art. 201 k.p.k. w związku z oddaleniem wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu ekonomii, finansów i systemu podatkowego. Tego rodzaju zarzut, bez wykazania konkretnych uchybień podważających opinię sporządzoną w sprawie, nie może być uznany za zasadny.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zauważył, że wiele zastrzeżeń, a także pytań i tez stawianych przez strony, zarówno we wnioskach o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, jak i podczas przesłuchania biegłej na rozprawie, stanowiło polemikę z wnioskami zawartymi w opinii. Jednocześnie Sąd Okręgowy dostrzegł, że budzą zastrzeżenia wnioski biegłej dotyczące wyliczenia uszczuplonych należności podatkowych (str. 42 uzasadnienia zaskarżonego wyroku), z tym, iż w tym zakresie oparł się na decyzjach wydanych w ramach postępowań podatkowych (str. 72 - 78 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Na rozprawie odwoławczej obrońca oskarżonego wyjaśnił że wniosek zawarty w pkt III ppkt 4 petitum apelacji nie stanowi wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego, w ramach postępowania odwoławczego, a jest dezyderatem jaki winien być uwzględniony po uchyleniu wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.

5.

W pkt XIX zaskarżonego wyroku oskarżonemu J. C. przypisano popełnienie w dniu 22 września 2005 r. przestępstwa z art. 276 k.k. Czyn ten zagrożony jest karą do 2 lat pozbawienia wolności. Art. 101 § 1 pkt 4 k.k. określa, że karalność tego rodzaju występku ustaje po upływie 5 lat od jego popełnienia. Uwzględniając treść art. 102 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 marca 2016 r. – skarżąca ma rację – że w odniesieniu do tego czynu ma miejsce przedawnienie karalności, które nastąpiło przed dniem wejścia w życie aktualnie obowiązującej nowelizacji art. 102 k.k.

6.

W uzasadnieniu apelacji podniesiono, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie spełnia kryteriów określonych w art. 424 k.p.k. Odnoszenie się do zawartej w tym zakresie argumentacji nie ma większego znaczenia skoro w oparciu o treść sporządzonego uzasadnienia obrońca sformułował zarzuty odwoławcze wskazane w petitum apelacji, a Sąd Apelacyjny mógł przeprowadzić kontrolę instancyjną zapadłego orzeczenia.

7.

Mając na uwadze powyższe rozważania brak było podstaw do podzielenia zarzutów, że w odniesieniu do czynów opisanych w pkt XV, w pkt XVI, w pkt XVII i w pkt XVIII zaskarżonego wyroku Sąd meriti dopuścił się obrazy art. 201 k.p.k.

Zważywszy na przedawnienie karalności czynów przypisanych oskarżonemu w pkt XV, w pkt XVI i w pkt XVII zaskarżonego wyroku należało w tej części uchylić ten wyrok i postępowanie w tym zakresie umorzyć. Podzielając argumentację obrońcy należało wydać tożsame rozstrzygnięcie w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonemu w pkt XIX zaskarżonego wyroku.

W zakresie kary orzeczonej wobec oskarżonego J. C. za czyn przypisany w pkt XVIII zaskarżonego wyroku Sąd Apelacyjny zajął stanowisko w dalszej części uzasadnienia.

III.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego T. D. oraz apelacji prokuratora dotyczącej tegoż oskarżonego.

Na wstępie należy zauważyć, że obrońca oprócz zarzutu dotyczącego obrazy przepisów postępowania w apelacji zawarł też zarzut obrazy prawa materialnego. Obraza prawa materialnego może być przyczyną odwoławczą jedynie wtedy, gdy ma ona charakter samoistny. Naruszenie prawa materialnego polega bowiem na jego wadliwym zastosowaniu (niezastosowaniu) w orzeczeniu, które oparte jest na trafnych i niekwestionowanych ustaleniach faktycznych. Nie można mówić o obrazie prawa materialnego w sytuacji, gdy wadliwość orzeczenia w tym zakresie jest wynikiem błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za jego podstawę lub naruszenia przepisów procesowych (Komentarz do Kodeksu postępowania karnego pod red. prof. dr hab. Zbigniewa Gostyńskiego, Dom Wydawniczy ABC 1998, teza 5 do art. 483, tom II, str. 458). Zważywszy jednakże, że stawiając powyższy zarzut obrońca wywodzi, iż oskarżony nie miał świadomości prawdziwego pochodzenia pieniędzy Sąd Apelacyjny przyjął, że zarzut ten dotyczy błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia.

Wyjaśnienia złożone przez oskarżonego T. D. zostały uznane przez Sąd Okręgowy za wiarygodny materiał dowodowy (str. 57 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Wyjaśnił on, że J. C. namówił go do kupna spółek (...) i (...)”, przy czym transakcje te miały fikcyjny charakter i po dokonaniu transakcji zwrócił J. C. dokumentację i samodzielnie nie podejmował żadnych działań w ramach tych spółek. Za nabycie spółek otrzymał odpowiednie kwoty 1000 zł i 700 zł. Na prośbę J. C. wyraził też zgodę, aby na rachunek spółki (...) wpływały pieniądze, które wypłacał i przekazywał J. C. bądź na jego polecenie dokonywał przelewów na inny rachunek. Na konto spółki (...) wpłynęło osiem przelewów, opisanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (str. 9 - 10). Oskarżony T. D. wyjaśnił że J. C. mówił mu, że przelewy związane były z tym, iż: „... jego znajomy chce uciec z jakiegoś konta z pieniędzmi, że ma kłopoty z żoną” (k. 2790 - 2795). W związku z tym, że Sąd Okręgowy uznał wyżej wymienione wyjaśnienia za wiarygodne należało przyjąć, iż oskarżony T. D. faktycznie tego rodzaju informację uzyskał od oskarżonego J. C.. Sąd Okręgowy jednakże ustalił, że oskarżony miał pełną świadomość, iż powyższe środki finansowe pochodzą z czynu zabronionego (str. 79 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Z tym stanowiskiem należy się zgodzić. Nie pozostaje też ono w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego T. D.. Z informacji, którą T. D. uzyskał od J. C. wynikało przecież, że jego znajomy dążył do ukrycia pieniędzy przed żoną, co oznacza, że nie mogły być one jego wyłączną własnością, a dokonując ich przelewu na konto spółki należącej do oskarżonego znajomy ten dopuścił się ich przywłaszczenia. Tym samym oskarżony T. D. dokonując czynności, o których mowa w czynnie mu przypisanym musiał mieć świadomość, że pomaga w ukryciu tych środków finansowych.

Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdził, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje: „...aby oskarżony T. D. wiedział z jakiego źródła pochodzą wypłacane przez niego środki pieniężne”. To stwierdzenie nie może być analizowane bez wywodu zawartego w następnych zdaniach uzasadnienia, a mianowicie, że: „... oskarżony C., który zawoził go do banków celem pobierania gotówki, nie ujawniał D. pochodzenia pobieranych pieniędzy” oraz: „Założenie zresztą było takie, aby nie wtajemniczać kolejnych osób w szczegóły procederu, w którym uczestniczył W., C., M.”. (str. 79 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Tym samym w tej części uzasadnienia Sąd Okręgowy konstatuje, że oskarżony T. D. nie był wtajemniczony w mający miejsce proceder i nie wiedział z jakiego faktycznie źródła pochodzą środki pieniężne wpływające na konto spółki (...), co koreluje z jego wyjaśnieniami, że J. C. poinformował go, że znajomy mając kłopoty z żoną „chce uciec z jakiegoś konta z pieniędzmi”.

Przypisując oskarżonemu T. D. przestępstwo paserstwa Sąd I instancji stwierdził też, że: „...okoliczności w jakich tak duże środki finansowe wpływały na konto oskarżonego, w sytuacji, gdy nie prowadził on działalności gospodarczej oraz okoliczności związane z wypłacaniem tych środków finansowych, wskazują, że oskarżony musiał mieć świadomość, że pieniądze te pochodzą z czynu zabronionego”. (str. 79 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Wpływanie na konto spółki pieniędzy, w sytuacji gdy nie była prowadzona działalność gospodarcza i natychmiastowe ich wypłacanie – niezależnie od wyjaśnień oskarżonego T. D. – wskazywało, że środki finansowe nie mogły być uzyskane legalnie, a ich ilość rozwiewała jakiegokolwiek wątpliwości w tym zakresie.

Zeznania E. K., ówczesnej konkubiny T. D., że C. z D. coś kombinowali i D. przynosił – jak to określał – gotówkę niewiadomego pochodzenia, przy czym użycie przez świadka powyższych sformułowań miało wynikać z tego, iż T. D. nie pracował, nie podważają ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy. Należy zauważyć, że Sąd ten uznał za

wiarygodne wyjaśnienia T. D., w których stwierdził on jaką posiadał wiedzę na temat pieniędzy wpływających na konto spółki (...), którymi rozdysonowywał zgodnie z poleceniami J. C.. Z przyczyn wskazanych zaś wyżej oskarżony T. D. miał świadomość, że dokonując czynności opisanych w czynnie mu przypisanym wyczerpał znamiona umyślnego paserstwa.

Sąd Okręgowy w czynnie przypisanym oskarżonemu nie ustalił, że środki finansowe będące przedmiotem przestępstwa należne były Skarbowi Państwa. Dlatego też uwagi zawarte w tym zakresie w uzasadnieniu apelacji nie mają wpływu na ocenę zapadłego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy określił, że przedmiotem przestępstwa była kwota około 1.576.052 zł. Użycie określenia „około” nie oznacza, że istniały jakiegokolwiek wątpliwości, czy przedmiotem przestępstwa było mienie znacznej wartości w rozumieniu art. 115 § 5 k.k. w tym także w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją tego przepisu. Z historii rachunku bankowego firmy (...), w okresie kiedy formalnym jego właścicielem był oskarżony, jednoznacznie wynika, że wpłynęły na rachunek tej spółki i zostały wypłacone środki finansowe zdecydowanie przekraczające kwotę stanowiącą mienie znacznej wartości, o którym mowa w cytowanym przepisie (vide: str. 9 - 10 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Dlatego też apelacja prokuratora dotycząca uzupełnienia czynu przypisanego oskarżonemu o stwierdzenie, że swoim zachowaniem dopuścił się on paserstwa mienia o znacznej wartości i zakwalifikowanie tego zachowania w oparciu o art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. okazała się zasadna.

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. Sąd I instancji orzekł wobec oskarżonego przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 6000 zł, wskazując w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że przy określeniu powyższej kwoty wzięto pod uwagę najniższe kwoty, które otrzymał on od J. C. za „przysługi” związane z nabyciem spółki i wypłacaniem pieniędzy z jej rachunku (str. 82). Przypisane oskarżonemu przestępstwo paserstwa nie obejmuje nabycia spółki, a tym samym kwoty uzyskane przez oskarżonego z tego tytułu nie mogą być objęte przypadkiem orzekanym na podstawie uregulowania zawartego w art. 45 § 1 k.k. Oskarżony wyjaśnił zaś, że od każdej tzw. „operacji” dotyczącej pieniędzy, które wpływały na konto spółki (...) otrzymywał 400 - 500 zł i łącznie otrzymał 4 - 5 tys. zł. W tej sytuacji należało skorygować wysokość korzyści majątkowej uzyskanej przez T. D. z popełnionego przestępstwa i zgodnie z zasadą in dubio pro reo określoną w art. 5 § 2 k.p.k., ustalić, iż wyniosła ona 4000 zł.

Z wyżej wymienionych względów Sąd Apelacyjny:

- nie podzielił zarzutów apelacji obrońcy, że Sąd I instancji dopuścił się obrazy przepisów postępowania wymienionych w petitum apelacji i wadliwie zakwalifikował zachowanie oskarżonego jako przestępstwo umyślnego paserstwa,
- obniżył wysokość kwoty orzeczonej tytułem przypadku równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa,
- uwzględnił apelację prokuratora.

W kwestii orzeczonej kary Sąd Apelacyjny zajął stanowisko w dalszej części uzasadnienia.

IV.

W odniesieniu do apelacji obrońcy oskarżonego M. G. oraz apelacji prokuratora dotyczącej tegoż oskarżonego.

Sąd Okręgowy ustalił, że przeprowadzona przez oskarżonego M. G. sprzedaż należących do niego i A.P.(poprzednio S.) udziałów w spółce (...) była czynnością pozorną, a tym samym złożenie wniosku podpisanego przez A. W. o dokonanie stosownych zmian w rejestrze przedsiębiorców i uzyskanie postanowienia o wykreśleniu z tego rejestru dotychczasowych jej właścicieli i wpisaniu A. W., jako posiadającej całość udziałów i pełniącej funkcję prezesa zarządu, stanowiło wyłudzenie przez oskarżonego poświadczenia nieprawdy poprzez wprowadzenie w błąd osoby uprawnionej do wydania wyżej wymienionego postanowienia. A. W. zeznała, że nabyła od oskarżonego M. G. udziały w spółce (...), za co otrzymała 1000 zł. Zeznała też, że oskarżony zapewnił ją, iż ze spółką, która nabyła: „... nie będzie miała już żadnego do czynienia”.

(k. 3747, k. 4445, potwierdzone podczas przesłuchanie na rozprawie k. 6142 - 6143). To ostatnie stwierdzenie może sugerować, że oskarżony dążył do faktycznego pozbycia się spółki na rzecz osoby, która nie będzie prowadziła w ramach tej spółki jakiegokolwiek działalności i nie będzie się nią interesowała. Stwierdzenie Sądu Okręgowego, że gdyby transakcje były rzeczywiste, to nabywca zapłaciłby zbywcy (str. 80 uzasadnienia zaskarżonego wyroku) nie jest zaś przekonywujące. Tym samym wnioski Sądu meriti, że okoliczności zawarcia umowy i osoba nabywcy niezbitnie świadczą, iż transakcja była fikcyjna budzi poważne wątpliwości. Wątpliwości tych nie usuwają zeznania E. K., które częściowo zostały uznane przez Sąd Okręgowy za wiarygodne. Dlatego też przypisanie oskarżonemu M. G. wyżej wymienionego czynu było przedwczesne.

Jednocześnie Sąd Okręgowy uniewinnił oskarżonego od popełnienia czynu polegającego na ukryciu dokumentacji księgowej spółki (...), którą nie miał prawa wyłącznie dysponować.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Okręgowy podniósł, że:

- nie ustalono bez żadnej wątpliwości, czy oskarżony podpisując umowę o sprzedaży udziałów A. W., miał jakąkolwiek dokumentację spółki;

- A. W. nie miała zamiaru prowadzenia działalności gospodarczej, nie potrzebowała dokumentacji, chciała jedynie zarobić, zapewniono ją, że spółka nie będzie funkcjonować (str. 64 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy stwierdził, że: „Zachowanie oskarżonego nie zmierzało do wywołania takiego skutku, aby te dokumenty były niedostępne dla prawowitego właściciela”. (str. 64 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Powyższe stwierdzenie pozostaje w sprzeczności z ustaleniami, które legły u podstaw skazania oskarżonego za czyn z art. 272 k.k., a mianowicie, że sprzedaż spółki (...) A. W. była działaniem fikcyjnym. Sąd Okręgowy nie przeprowadził też analizy zeznań D. S., A. P. R. P. oraz wyjaśnień oskarżonego. D. S. zeznała, że dokumentację księgową wydała R. P. i M. G., A. P. stwierdziła, że jedynie nominalnie była współwłaścicielem spółki, nie interesowała się jej działalnością i upoważniła oskarżonego do sprzedaży należących do niej udziałów. Z kolei R.P. zeznał że co prawda prowadził razem z oskarżonym firmę (...), to jednakże nie uczestniczył w czynnościach związanych ze sprzedażą spółki. Oskarżony M. G. wyjaśnił natomiast, że dokumentację spółki przekazał A. W., co pozostaje w kolizji z zeznaniami przez nią złożonymi.

W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok w odniesieniu do obu rozstrzygnięć, tj. uniewinnienia oskarżonego od popełnienia czynu z art. 276 k.k. i skazania go za czyn z art. 272 k.k. nie może się ostać, a sprawa podlega przekazaniu do ponownego rozpoznania, przy czym zgodnie z właściwością rzeczową i miejscową jest to Sąd Rejonowy dla Wrocławia -Fabrycznej we Wrocławiu.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy należy przeprowadzić dokładnie postępowanie dowodowe, w tym szczegółowo przesłuchać świadków E. K., A. W., D. S., A. P. i R. P., a następnie przeprowadzić analizę całego materiału dowodowego i ustalić, czy zamiarem oskarżonego było faktyczne wyzbycie się spółki (...), czy też była to czynność fikcyjna, co umożliwi przeprowadzenie właściwej oceny materiału dowodowego również w odniesieniu do czynu dotyczącego przestępstwa z art. 276 k.k. i będzie owocowało wydaniem trafnego rozstrzygnięcia.

V.

Sąd Okręgowy orzekł kary:

- wobec oskarżonego R. M. za czyn z pkt XIII zaskarżonego wyroku - 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 100 zł stawka, a za czyn z pkt XIV zaskarżonego wyroku – 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- wobec oskarżonego J. C. za czyn z pkt XVIII zaskarżonego wyroku – 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- wobec oskarżonego T. D. za czyn z pkt XX zaskarżonego wyroku – 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 30 zł stawka.

Sąd odwoławczy mógłby ingerować w wysokość orzeczonych kar w przypadku stwierdzenia ich rażącej niewspółmierności. Rażąca niewspółmierność kary, o której mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą, jaka należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k., przy czym nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa – „rażąco” niewspółmierną, tj. niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować (Komentarz do Kodeksu postępowania karnego po red. prof. dr hab. Zbigniewa Gostyńskiego, Dom Wydawniczy ABC 1998, teza 22 do art. 438, tom II, str. 462-463). W żadnej mierze wyżej wymienione kary nie mogą być uznane za rażąco niewspółmierne. Okoliczności podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego T. D., dotyczące jego sytuacji rodzinnej, również nie stanowią podstawy do zmiany wyroku poprzez obniżenie kar orzeczonych za czyn przypisany temuż oskarżonemu bądź też zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Należy w tym miejscu pamiętać, że Sąd Apelacyjny uwzględnił apelację prokuratora i ustalił, iż czyn przypisany oskarżonemu T. D. dotyczy mienia znacznej wartości i kwalifikację prawną skazania uzupełnił o art. 294 § 1 k.k., który to przepis stał się podstawą prawną wymiaru kary.

W stosunku do oskarżonego R. M. należało orzec karę łączną pozbawienia wolności. W związku z tym, że oba czyny przypisane oskarżonemu zostały popełnione w tym samym czasie i są wzajemnie ze sobą powiązane Sąd Apelacyjny uznał za właściwe orzeczenie kary łącznej w wymiarze zbliżonym do najwyższej kary jednostkowej, a mianowicie 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet powyższej kary łącznej zaliczono oskarżonemu R. M. okres rzeczywistego pozbawienia wolności.

VI.

W związku z uchynieniem zaskarżonego wyroku w odniesieniu do czynów przypisanych oskarżonemu R. M. w pkt XII zaskarżonego wyroku oraz oskarżonemu J. C. w pkt XV, w pkt XVI, w pkt XVII i w pkt XIX zaskarżonego wyroku oraz umorzeniem postępowania w tej części Sąd Apelacyjny wydatkami poniesionymi w tym zakresie obciążył Skarb Państwa w myśl art. 626 § 1 i art. 632 pkt 2 k.p.k.

Podstawę prawną obciążenia oskarżonych R. M. i J. C. kosztami sądowymi w odniesieniu do czynów za które zostali skazani, w tym opłatą, stanowią w stosunku do:

- R. M. – art. 626 § 1 k.p.k., art. 636 § 1 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 4, art. 3 ust. 1, art. 6, art. 10 ust. 1, art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (j.t. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.),

- J. C. – art. 626 § 1 k.p.k., art. 636 § 1 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 4, art. 16 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy o opłatach w sprawach karnych.

Zważywszy na sytuację majątkową oskarżonego T. D. zwolniono go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami w tym zakresie Skarb Państwa – w myśl art. 624 § 1 i art. 626 § 1 k.p.k.

O wynagrodzeniu za obronę z urzędu oskarżonego T. D. w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 2, § 14 ust. 2 pkt 5, § 19 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) w zw. z § 22 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22

października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801).

Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny w odniesieniu do oskarżonych R. M., J. C., T. D. i M. G. orzekł jak w wyroku.